

פרוטוקול מס' 319

מישיבת ועדת העבודה

יום ב', כ"ד באייר תשל"ו - 24.5.1976 - שעה 10.00

ב כ ח ר:

חברי הוועדה: ש. ארבל-אלמוזלינו - היו"ר

מ. גז
ל. דיציאן
י. דרביצקי (יודין)
פ. גרופר
ה. זיידל
מ. כהן
ד. לוי
א. לבנבראון
ח. שמעוני

מוזמנים: א. אשרי - משרד המסחר והתעשייה

ב. חקלאי - משרד העבודה

מזכיר הוועדה: מ. משולם

רשמה: ע. הירשפלד

סדר-היום: עתידו של מפעל "פרידמן" בירושלים - הצעות לסדר-היום

של חברי הכנסת ח. שמעוני ומ. פעיל.

- 1727 -

(מקום ק"מ 7.676)

היו"ר ש. ארבל-אלמוזלינו: אני פותחת את הישיבה.

ברצוני להביא לידיעתכם מכתב שקבלתי ממר אלפנדרי, סגן המנהל הכללי של משרד השיכון, בענין השתתפות בהוצאות בטחונות מיוחדות. "בהקשר להמלצות הועדה בדון, וכפי שבתקשור, הנני שמח להודיעך כי במסגרת תוכניות הסיוע שתופעלנה החל בחודש יוני 76, תוגדל ההשתתפות בהוצאות בטחונות שוטפות בישובים קרית-שמונה, בית-שאן, מעלות ושלומי ל-28.000 ל"י ליחידת דיור במקום 10.000 ל"י כיום. כלל זה מוצע במסגרת הצעת התקציב לשנת 76 ועם אישורה יופעל תוך קביעת ההגדרות הדרושות לגבי מבנים שיכללו בהגדרה זו ודרך מתן ההשתתפות".

מסקנות הוועדה בנושא:
עידון של מפעל פרידמן בירושלים.

א. אשרי: האם יש עוד מקרים של מפעלים שהפכו ליבואנים?

היו"ר ש. ארבל-אלמוזלינו: ידוע לנו על מפעלים שבאותו זמן הם יצרנים וגם יבואנים.

א. אשרי: אינני מכיר מקרים כאלה. במוצרי צריכה יש ארבעה כאלה שהם מייצרים וגם מייבאים, אבל ודאי לא היו מקרים בוספים שהפכו מייצרים ליבואנים.

ל. דיציאן: אני מציע למחוק את הקטע שמתחיל במלים "צמצום היקף הייצור...". איננו יכולים לסגור את היבוא.

ה. זינדל: אני בעד זה שיהיה סעיף כזה, אבל לאו-דווקא בקשר עם פרידמן. אנו יכולים להביע צער על כך שיש מפעלים שעוברים מייצור ליבוא, אבל לאו-דווקא בהקשר לסעיף הזה.

היו"ר ש. ארבל-אלמוזלינו: לוועדה במסר, שבאותו זמן שהייצור במפעל צומצם, הוא עסק גם ביבוא. במסקנות אני מקבלת את מה שאנחנו אומר, שצריך להתריע על התופעה הזאת.

א. אשרי: יבוא המקררים היה בערך 10% ממספר המקררים שהוא מכר. ההערכה שלנו היא, שלמרות שהוא היה יבואן, גם ביבוא הוא לא הצליח.

היו"ר ש. ארבל-אלמוזלינו: אני מציעה לכתוב, ש"בעת ובעונה אחת, כאשר צומצם הייצור, בית-חרושת פרידמן עסק גם ביבוא.

א. אשרי: זה בוגד את הנתונים שבידינו.

היו"ר ש. ארבל-אלמוזלינו: אבל הוא עסק ביבוא המוצרים מהסוג הזה.

א. אשרי: גם ביבוא הוא לא עסק בהיקף רציני. לפי דעתי, פרידמן היום איננו פירמה במכירה. אינני חושב שהוא מצליח היום ביבוא. אבל גם בתקופה שהיתה לו רשת שיווק, הוא לא מכר בהצלחה את המקררים שלו.

היו"ר ש. ארבל-אלמוזלינו: בעבור לסעיף הבא, "לוועדה במסר, כי בשנה האחרונה בסגרו או צומצם הייצור באורח משמעותי בכ-40 מפעלי תעשייה בהיקף של 3,500 עובדי ייצור. פרטומים...".

ב. תקלאי:

זה לא מדוייק. לגבי עובדי פרידמן, האמת היא ש-60% מהם עברו לשירותים. יש בידי רשימה שמית לאן עברו העובדים. המספר 5,000 הוא תפיחה של ה-3,500. הרוב המכריע של 5,000 העובדים מצאו את מקומם חזרה בייצור.

ח. שמעוני:

לפי דעתי אין מקום לקטע הזה. אם אנו רוצים לציין תופעה מדאיגה, ואם העובדות היו שמתוך 5,000 עובדים 60% - 70% עברו לשירותים ו-30% לתעשייה, זו תופעה מדאיגה. אבל אם הנתונים הם ש-60% חזרו לתעשייה, אינני רואה בזה תופעה מדאיגה.

ב. תקלאי:

היו"ר ש. ארבל-אלמוזליצ'ב: יש להפריד כאן בין שני דברים. בקשר לפועלי פרידמן צריך לציין ש-60% מהם עברו למפעלי ייצור אחרים, והשאר עברו לשירותים.

ב. תקלאי:

אני מדבר על אותם 5,000 עובדים קונקרטיים שבטשו מפעלים מסויימים ועברו למפעלים אחרים. אני יודע איפה בקלטו אותם עובדים, במפעלים אחרים של התעשייה.

ח. שמעוני:

לכן אני בדעה שהקטע הזה אינו בכון וצריך להוציאו.

היו"ר ש. ארבל-אלמוזליצ'ב:

אני מציעה שבמקום זה נציין את הירידה במספר המועסקים בתעשייה, לעומת הגידול בשירותים הציבוריים. אחר-כך, בקשר עם זה, נציין שבמסגרת לווידע, ש-60% ממפוטרי פרידמן בקלטו בשירותים ולא בייצור.

ב. תקלאי:

כל עובד שפנה ללשכת העבודה, קיבל עבודה.

היו"ר ש. ארבל-אלמוזליצ'ב:

"בהתפתחות התעשייה בירושלים ניתן להצביע על שני אינדיקטורים עיקריים: א) בניית מבנים ותשתית לתעשייה; ב) תחזירת לגבי תוספת העובדים". פר גירגר הופיע לפני הוועדה. החברה הכלכלית לירושלים לא הופיע לפני הוועדה, ולכן יש להחזיק את זה.

א. אשרי:

אני רוצה לציין, שהשמה של 56,000 ממ"ר בנייה אינו כולל את מישור אדומים. במישור אדומים יש עוד שטח של 10,000 ממ"ר.

מ. כהן:

היה מפעל בשם פרידמן, הוא הפסיק לייצר ועבר למסחר. מתעוררת השאלה מה הוא הסימפטום של המחלה - בעיית השטח או בעיית כוח-אדם? יש לברר את הנקודה הזאת.

היו"ר ש. ארבל-אלמוזליצ'ב:

מר פרידמן אומר שהניקוש צומצם, ולכן הייצור צומצם.

ח. שמעוני:

יש כאן דבר והיפוכו. מצד אחד אנו מציינים בצער ש-60% מהעובדים עברו לשירותים, וכאן באמר שיש דרישה עצומה לכוח-אדם. אם כך, מדוע הצער על סגירת מפעל פרידמן?

היו"ר ש. ארבל-אלמוזליצ'ב:

כי הוא מפעל יצרני. יש כאן שתי תופעות. האחת, שמפעלי ייצור הולכים ונסגרים; השניה, לפעמים נסגרים מתוך כך שאין להם כוח-אדם לייצור. אנו מציינים כעת עובדות. אמרו לנו שלגבי התעשייה בירושלים יש מחסור בכוח-אדם. אחר-כך נציין שהנהירה לשירותים היא בגלל תנאי העבודה שם.

י. דרביצקי (יודין):

אני חושב שבעשתה טעות במבנה ההצעה שהונחה. אני מציע שבעסוק במפעל פרידמן. ננתח מדוע המפעל בסגר, בסיק את המסקנות לגבי מפעל פרידמן ואחר-כך יבוא החלק השלישי, שהוא יתווה את הרקע של התיעוש בירושלים. כי יתכן מאד שהסיבות אשר גרמו לסגירתו של המפעל, הן לא אותן הסיבות אשר גורמות לפיגור בתיעוש בירושלים. אני הגעתי למסקנה, שאם אנו רוצים לומר דבר משמעותי לגבי מפעל פרידמן, צריך לומר שכפי הנראה המפעל לא בקט באמצעים רציניים כדי להבטיח לעצמו כושר התחרות בשוק וקווי ייצור שיעמדו במבחן.

היו"ר ש. ארבל-אלמוזלינו:

זה מופיע בהמשך. בדברייך בוועדה אמרת שהבעייה העיקרית היא התעשייה.

ח. שמעוני:

לדעתי, ההסבר לאי-קליטתם של 60% מהעובדים בתעשייה באופן חוזר, וקליטתם בשירותים, גובעת מהסיבה שהם פגורים.

היו"ר ש. ארבל-אלמוזלינו:

מפעל "פרג" רצה לקלוט אותם, והם לא רצו. הפכימו לתת להם 10 שנות ותק עם כניסתם לעבודה. כך שאין כאן ענין של גיל, או של בריאות.

י. דרביצקי (יודין):

אני מציע שחלק ראשון של המסקנות יוקדש כולו למפעל פרידמן; מניתוח המצב במפעל, הסיבות שהביאו לסגירתו והמסקנות לגבי עתידו, נגיע על רקע של ביקור כללי בתיעוש ירושלים, ואז נאמר מה שיש לגו לומר ביחס לתעשייה בירושלים.

היו"ר ש. ארבל-אלמוזלינו:

השאלה היא אם לומר את מה שיש לנו על התעשייה בירושלים במבוא, או לא. זו אינפורמציה שנמסרה לוועדה על התעשייה בירושלים, ואיננו יכולים להתעלם ממנה. אפשר לתת קצת בתובנים על התעשייה בירושלים, מבלי להעלות בעיות במסגרת המבוא.

אותו דבר לגבי תעסוקת העובדים.

בקשתי ממשרד העבודה למסור לנו בתובנים.

ג. הקלאי:

עד אתמול פנו ללשכת העבודה בירושלים 62 עובדים מבין עובדי "פרידמן". מתוכם 49% סודרו בעבודה. אלה שלא סודרו, הוצעו להם הצעות תעסוקה, אבל הם העדיפו לא לקבל אותן. מבין אלה שסודרו, 29 אצל מעבידים בשירותים ו-20 אצל מעבידים ביצוא.

לגבי התעסוקה בירושלים, במחצית מאי 1976 גרשמו בלשכת העבודה 1196 עובדים, וקבלנו הזמנות ממעבידים ל-1210 עובדים. בשארנו בלי מילוי 420 משרות. זה עודף הניקוש לחצי חודש מאי.

בידי בתובנים של חודש אפריל בשלמות. בחודש אפריל גרשמו בלשכת העבודה 1083 עובדים. קבלנו ממעבידים 1546 הזמנות, ולא יכולנו לספק 675 עובדים.

היו"ר ש. ארבל-אלמוזלינו:

אם כך, צריך לערוך את זה מחדש. אחר-כך בכתוב על ההתפלגות בתעשייה בירושלים לפי התובנים שנמסרו לנו על-ידי מר בירגר.

ג. הקלאי:

אין בידי פרטים בענין כוח-אדם בירושלים. יש לי תמונה של התנועה של כוח-אדם בירושלים, אבל אנו נצייד אתכם בתובנים מירביים.

נעבור עתה לקריאת המסקנות.

היו"ר ש. ארבל-אלמוזלינו:

סעיף 1 - בתקבל

את סעיף 2 אני מציעה להעביר למבוא,

כי אלה פרטים שנמסרו לנו על-ידי פר פרידמן.

מדוע לא באמר כאן דבר על מפעלים שפשוט
את הרגל? זה מפעל, שבכל-זאת מנע אסון
מעצמו ומהמדינה. אני מבקש להתייחס בסבלנות לגבי מפעל פרידמן.

פ. גרופר:

עוד לא אמרנו דבר על מפעל פרידמן.

היו"ר ש. ארבל-אלמוזלינו:

את סעיף 2 נעביר למבוא, ובמקומו
כל המאמצים על-מנת להמשיך להפעיל את

באמר, שהוועדה לא שוכנעה שנעשו
המפעל כמפעל יצרני ורווחי.

לגבי סעיף 3 אני רוצה להעיר שתי

א. אשרי:

הערות. (א) כתוב "במידה והמפעל היה

מעובדין בקבלת עבודות, לא היתה כל מניעה לכך ואף בעדיפות מסויימת
בהתחשב במצבו המיוחד". זה לא מדוייק, כי זה ענין של מכרזים.

(ב) טענתו של פר פרידמן היתה, שסוגי העבודות שהוצעו לו לא התאימו
לו ולא יכלו לספק תעסוקה למספר העובדים שהוא עמד לפטר. אני חושב
שצריך לקחת את טענתו בחשבון.

הוא לא ניגש למכרז, ולכן הוא לא יכול

היו"ר ש. ארבל-אלמוזלינו:

היה לדעת אם סוג העבודה התאים או לא.

הוא כלל לא התעניין בזה. הייתי בוכחת באותה ישיבה במשרד הבטחון.
זו הודעה שנמסרה בנכחות פר פרידמן בוועדת העבודה, והוא לא יכול היה
להכחיש אותה.

סעיפים 4 - 5 - בתקבלו

אני מציע לזוותר על חלקו השני של סעיף
6, כי העובדים קבלו משכורת באותה

פ. גרופר:

תקופה.

זה היה אחד הדברים המכאיבים ביותר.
הם קבלו דמי שביתה, לא מלאים, על-

היו"ר ש. ארבל-אלמוזלינו:

השבון מוצעת פועלי ירושלים.

אם יש הצדקה לפיטורים, אינני מקבל
את הדעה שיש סיבות סוציאליות מדוע
המפעל צריך להמשיך להעסיק אותם, כשהם לא מביאים תועלת. אני מדבר
באופן כללי. למעשה המפעל מנע על-ידי כך אנפלה סמוייה של העובדים.

ל. דיציאן:

בקשנו את פר פרידמן להתחשב בעובדה
שהאנשים שהוא עמד לפטר עבדו אצלו
15-20 שנה, והוא נהנה מפירות עבודתם, בקשנו לא לפטר אותם בערב החג.
פנינו אליו פעמיים בכל לשון של בקשה, והוא לא נענה. שמעתי שבארצות
אחרות אסור לפטר עובדים לפני חג.

היו"ר ש. ארבל-אלמוזלינו:

אני מציע להוסיף את המלים "... ובפרט
שהפיטורים נעשו לפני חג הפסח".

ח. שמעוני:

אני מציע להשאיר את הסעיף כפי שהוא.
אילו הייתי משוכנע שהפיטורים באמת

א. לבנבראון:

היו מוצדקים, היה אולי שיקול-דעת לסגירת המפעל. אבל גם מהסיכום
שלנו איננו משוכנעים שהנהלת המפעל עשתה הכל כדי למנוע את סגירתו.
הוא היה צריך להתחשב עם דרישת הוועדה.

י. דרניצקי (יורדין):

אני מציע לומר, שבחודש פברואר, היינו בניגוד למקובל, כחודש-ימים לפני חג הפסח נשלחו לעובדים הודעות הפיטורין. הוויכוח סביב פיטורי העובדים הגיע לשיאו בתקופה די קרובה לחג הפסח, ומקובל בארץ לא לפטר עובדים לפני החגים.

אבל בעיני חשובה יותר גקודה אחרת. אחרי הכל, מה הוא היסוד לתרבות זו של ועדת העבודה בנושא פיטורי עובדים בבית-חרושת פרידמן? לא הייתי ממליץ לוועדה לטפל בזה ולפרסם מסקנות, אם כל הענין הוא בחיבת פעולה שאין לה בסיס אובייקטיבי כל שהוא, שעליו יכולה הוועדה לבנות. והבסיס האובייקטיבי הוא, לפי דעתי, בגקודה זו: מפעל זה קיים בירושלים, הוא בהנה ממדיניות הפיקוח של ממשלת ישראל ומעידוד שניתן למפעל תעשייתי בעיר הבירה, במגמה להביא לידי קליטה, פיתוח כלכלי ותרומה להתפתחותה של עיר הבירה. והנה, כל עוד מטעמים של המפעל גויזא כדאי היה להרחיב את הייצור, המפעל בהנה מכל התמיכה. ברגע שהמפעל נתקל בקשיים כל שהם, לאף אחד אין מה לומר ואסור להתערב.

אני אומר שצריך לציין במסקנות, שהציבור רשאי היה לצפות ממפעל שגהנה ממדיניות פיתוח של ממשלת ישראל לגבי תעשייה בכלל ובאופן מיוחד לגבי תעשייה בעיר הבירה, שהוא יגלה יתר אורך-רוח והתחשבות עם תביעות שהועלו. לפי דעתי, הדגשת הגקודה הזאת בותנת משקל רב יותר להמלצות הוועדה.

א. לבנבראן:

האמת היא, שדרישת הוועדה לא היתה רק בגלל חג הפסח. הכוונה היתה שבמשך הזמן אולי ימצא פתרון לבעייה.

היו"ר ש. ארבל-אלמוזלינו:

אני חושבת שעלינו להוסיף כאן, שהוועדה מציעה, שלא יהיו פיטורי עובדים לפני חג.

ה. זיידל:

גם מוסדות ההסתדרות אינם שומרים על כלל בזה. אני חושב שאין תודעה ציבורית לגבי הענין הזה. זה לא ענין של יחסי אגודת העובדים, אלא ענין של יחסי אגודת העובדים ארבעה לפעול בענין, שלא יהיו פיטורים לפני החגים. זה מקובל בכל העולם.

היו"ר ש. ארבל-אלמוזלינו:

אנו ננסה את סעיף 6 בהתאם לדברים שהושמעו.

אחרי סעיף 6 יבוא הקטע הבא:

"שלוש שאלות מרכזיות הועלו במהלך דיוני הוועדה: פיטוריהם של 108 עובדי בית-החרושת "פרידמן", ההאטה בתיעוש ירושלים והבהירה של עובדי ייצור לשירותים במימדים מדאיגים בירושלים ומחוצה לה". זה יהיה סעיף 7.

סעיפים 7-8 - נתקבלו

סעיף 9 - במחק

היו"ר ש. ארבל-אלמוזלינו:

סעיף 10. את הדברים בענין מסירת עובדות ונתונים אני מציעה להעביר למבוא. המסקנה שצריכה להיות משתמעת היא, שהוועדה מביעה את צערה על מיעוט יזמים. סעיף 11 גם כן יעבור למבוא, מבחיבת נתונים, ואנו בעדכן את הנתונים.

ה. זיידל:

למרות שאנו דנים אך ורק בענין עתידו של מפעל "פרידמן", הרי במסקנות יש נושאים אחרים הקשורים לתעשייה בירושלים. לכן אני חושב שצריך להרחיב הרבה יותר את סעיף 7 ולחזק אותו, ולומר הרבה יותר על ירושלים. אני מציע להוסיף, שהוועדה פונה לכל הגורמים הנוגעים בדבר, בשאלת תיעושה של ירושלים, חייבים להתחשב עם הנתונים המאפיינים את ירושלים כעיר הבירה, על-מנת לחזק את החלק היצרני שבה.

ח. שמעוני:

ובעיקר להוציא לפועל את הגידול בתחזיות.

היו"ר ש. ארבל-אלמוזלינו:

הוועדה קוראת לגורמים הממלכתיים, בראש-וראשונה למשרד המסחר והתעשייה

לעשות הכל, ובעיקר למשוך יזמים.

ה. זיידל:

אני בעד זה שפונה לממשלה ולא למשרד המסחר והתעשייה.

א. אשרי:

אני חושב שצריך לציין, שאחד המכשולים שיש לנו בירושלים הוא חוסר העובדים

בתעשייה.

היו"ר ש. ארבל-אלמוזלינו:

אנו קוראים לממשלה לעשות כמיטב יכולתה על-מנת למשוך יזמים לירושלים ולאייש את אותם מפעלי התעשייה ההולכים ומוקמים. הוועדה מביעה את צערה על כך שעד כה לא נמצאו יזמים למישור האדומים, למרות שהשטח הוכשר לכך.

א. אשרי:

אני מבקש עוד לבדוק את הבקודה הזאת.

היו"ר ש. ארבל-אלמוזלינו:

מאחר שהכנסנו את הדברים המאפיינים את ירושלים, אנו צריכים לפנות לממשלה שתעשה הכל על-מנת לעודד העברת עובדים מהשירותים לתעשייה בירושלים.

ח. שמעוני:

באן הייתי מציע להכניס סעיף בקשר להסבת עובדים.

היו"ר ש. ארבל-אלמוזלינו:

לשנות את מבנה המפרנסים. הוועדה הרבעת ממשרד העבודה להרחיב את ההדרכה ואת ההשתלמות המקצועית בירושלים על-מנת להסב את המקצוע לאותם עובדים שיופגו מהשירותים לייצור.

הוועדה מביעה את צערה על התופעה שמפעלי ייצור מסויימים אשר אינם עומדים בתחרות ואינם מצליחים לשרוק את תוצרתם, נסגרים או מצמצמים את היקף הייצור שלהם, דבר שגורם לפליטת עובדים מהייצור והליכה לשירותים. הוועדה מציינת בצער כי חלק מבעלי מפעלים אלה הופכים ליבואנים לאותם מוצרים אשר ייצרו ושיווקו.

הוועדה פונה לממשלה לפעול לעזרת מפעלים כאלה להסב את קווי הייצור למוצרי יצוא ומוצרים בדרשים יותר."

א. אשרי:

אני מבקש לציין, שהגידולה לא בובעת מיבוא, אלא מירידה בביקוש בשוק

המקומי.

היו"ר ש. ארבל-אלמוזלינו:

הרי התצרוכת הפרמית עלתה ב-6%.

ח. שמעוני:

כאשר אתה נמצא במסגרת של צמצומים באותם מפעלים, מפעל "פרידמן" למשל היה יכול להסב ייצור של מקררים למכונות כביסה. הוא יכול היה לייצר מכונות כביסה במקום מקררים.

א. אשרי:

התשובה לכך תהיה פשוטה. ההסכם עם השוק המשותף הוא לא להגביל יבוא.

היו"ר ש. ארבל-אלמוזלינו:

איבנו מדברים על הגבלות ביבוא. אותם ענפים שעוסקים בייצור, חייבים לייצר ולהתגבר על משברים שפוקדים אותם בייצור. איבנו מציעים לאסור יבוא, אבל אני מציעה לכתוב, שהוועדה פונה למשרד המסחר והתעשייה לבדוק מחדש את מדיניות מצב רשיונות היבוא.

א. אשרי:

המשרד לא יכול להחליט פתאום לא לתת רשיונות למי שהיה פעם יצרן.

ח. שמעוני:

הפנייה למשרד המסחר והתעשייה היא להשתמש בסמכותו בקשר לפתן רשיונות

יבוא.

א. אשרי:

רישוי למקררים בא להגן על הצרכן, כדי שלא יביאו מקררים מיושנים, וכדי שמי שיביא מקרר יתחייב לתת שירות לפחות במשך 7 שנים.

היו"ר ש. ארבל-אלמוזלינו:

הגיע הזמן להגן גם על תוצרת הארץ. במקום שבעזור ליצרנים ובטייע בידם להמשיך לייצר, אנו כניכול הולכים בדרך הקלה ואומרים: תמכור את המפעל ותהיה יבואן. את זה איבנו רוצים.

ה. זיידל:

הנושא הרבה יותר מורכב. זה קשור עם מדיניות החשיפה של הממשלה. שאלתי היא, אם לא הגיע הזמן לבדוק מחדש את מדיניות החשיפה לאור המציאות בה אנו חיים? ממשלת ישראל החליטה, שהמדיניות הכלכלית החדשה היא להעביר אנשים משירותים לענפי ייצור. בינתיים אנו עדים לתופעה הפוכה. לפי דעתי, המדיניות חייבת להיות קצת יותר גמישה. היתה תקופה שמדיניות חשיפה היתה מאד חשובה. עכשיו אנו מציעים בחיבה מחודשת ולהתאים את המדיניות למציאות הקיימת.

א. אשרי:

אין כאן דרכי ביניים. אם נסגור את היבוא, יסגרו בפנינו את שווקי היצוא,

וכבר עשו את זה.

ח. שמעוני:

לא אמרנו שבמקרה זה תתנו ובמקרה אחר לא תתנו. אמרנו, שכדאי שהמשרד יבדוק את המדיניות שלו לגבי מתן רשיונות יבוא.

היו"ר ש. ארבל-אלמוזלינו:

אני מודה לכם. הישיבה נעולה.